

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 9. Quod tunc dederit eis Christus Spiritum sanctum & potestatem
remittendi peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO IX.

QVOD EODEM TEMPO-
re Christus dederit Apostolis Spi-
ritum sanctum, & potesta-
tem remittendi
peccata.

PVNCTVM I.

Dixit Iesus illis iterum: *pax vobis*; sicut
misi me pater, ita ego mitto vos.

a Ioan. 20.
216

I. PERPENDENDVM est primò, Chri-
stum Dominum nostrum, in vna hac visita-
tione, bis illud verbum dixisse, *pax vobis*. Pri-
mum, statim in ipso ingressu, vt illos dispone-
ret, & capaces redderet, ad cognoscendum
mysterium suæ Resurrectionis: quia cot tur-
batum remorsibus peccatorum, aut in ordi-
natione passionum, aut curarum multitudine,
aut imaginationum agmine, non satis est dis-
positum, ad Christum cognoscendum, & eius my-
steria contemplanda. Quare necesse est, vt
prius illud Christus sedet, ac tranquillet; no-
bis tamen etiã cooperantibus, ad quatuor illa
prædicta contemplationis impedimenta re-
mouenda, quæ (Sancto Bernardo teste) sunt,
culpa mordens, sensus egens, cura pungens,
& irruentia corporearum imaginum phan-
tasmata: his enim impedimentis remotis, per

Ser. 23. in
Canti.

13

interiorem pacem, quam Deus nobis tribuit, animâ ad id cooperante, capax efficitur consolationum proximæ Meditationis ad finem.

Secundò repetiuit eadem verba, *pax vobis*, vt melius adhuc eos disponeret ad munus, quod illis iniungere statuerat, eundi scilicet per mundum, ad conuersandum cum hominibus, eosque conuertendos: quod, nisi qui pacem secum habeat, & quod in se erit, ita dispositus sit, vt eandem ipse cû omnibus, & ipsos inter se, & cum Deo pacem habere studeat, præstare non poterit. O Rex pacis, Dic animæ meæ: bis *pax tecum*, vt vtraque pace fruens, perueniam ad cognitionem tuorum mysteriorum, & alios inueni, eadem cognoscere: quod omnes te diligamus, & vera pace & charitate tibi seruiamus. Amen.

H. DEINDE consideranda sunt verba illa quæ subiecit Christus, *sicut misit me Pater, & ego mitto vos*. quibus verbis cômisit illis munus, ad quod illos elegerat, Apostolatus videlicet, quod significat missionem aut legationem: quasi illis diceret, sicut misit me Pater in mundum, vt illum docerem viam veritatis & virtutis; sic ego vos mitto in mundum, vt in eo, quod ego cæpi, vos pergatis, illudque promoueat. Ex quo apparet, quanta sit dignitas à Christo Domino, suis Apostolis collata, quos fecit, suos legatos, & successores, in munere conuersionis mundi, iuxta illud A-

post-

postoli, b pro Christo legatione fugimur, tanquã b 2. Corint.
 Deo exhortante per nos, in quibus posuit verbum 5.20.
 recõciliationis. obsecramus igitur iam pro Chri-
 sto, reconciliamini Deo. In eandem porro di-
 gnitatem succedunt alij, ac succedent, vsque
 ad finem ipsius mundi, ne desit vnquam, qui
 eius conuersioni & perfectioni attendat. Ha-
 ber verò magnam vim & emphasim vox illa,
 SIC V T; quæ etsi non æqualitatem, magnam
 certè similitudinem denotat: atq; si diceret:
 ego, qui Patri meo sum æqualis, vos mitto, fi-
 cut ille me misit; plurimas gratias ac dona,
 quæ ego habeo, vobis tribuens, vt munus idẽ
 præstetis, quod ego præstiti. Ne tamen existi-
 memus, munus hoc esse ad quietem eius, cui
 illud committitur; eis idẽ verbis insinuat eius
 onus, dicēs: sicut Pater, quamuis me amet, non
 tamen misit ad honores & delicias, sed ad su-
 stinendas ignominias & labores, quia id meũ
 munus requirebat; ita ego, licet vos amem,
 mitto tamen ad graues tolerandas persecu-
 tiones, vt commisso vobis muneri fideliter
 respondeatis, sicut ego tales perpeffus, meo
 muneri satis feci: non enim c *Apostolus est ma-* c Ioan. 13.
ior, aut maiori priuilegio vti debet, quam qui 16.
misit eum, cuius est ipse legatus. O Apostole,
 & Pontifex supreme, cui d A P O S T O L I no-
 men eminenter competit, eò quòd ab æterno
 Patre sis missus, ad saluandum mundum, iu-
 stum omnino est, nos omnes tuæ vitæ con-
 formari, tuæque missionis gressus sequi,
 sustinentes labores & afflictiones, quas tu

d. Hebr. 3. 1.

sustinuit, ut eius, qui te misit, voluntati plene satis fiat. En, me totum obsequio tuo offero; mitte me quò libuerit, paratum ad sustinendum, quod tu decreueris: cum enim tu me mittas, gratia quoq; tua me iuuerit, ut exsequar, quod iubes.

PUNCTVM II.

a Ioan. 20:
22.

HAEC cum dixisset, insufflauit, & dixit eis; accipite spiritum Sanctum. Huius doni excellentiam perpendemus Meditatione 22. modus nunc tantum est perpendendus, quo illud dedit, expendendo huius insufflationis mysterium.

I. PRIMVM insufflauit, ad significandum Spiritum illum sanctum, quem illis dabat, ita ab ipso procedere, sicut halitus procedit ab eo, qui afflat. Itaque non solum dona sua, sed ipsum quoque Spiritum Sanctum, simul cum illis nobis tradit: qui etsi in persona sit distinctus, non tamen in substantia. Benedictus sit talis dator, qui adeò liberaliter, adeoque faciliè, dat nobis grande adeò donum, & æquè pretiosum, atque est ipse dator.

b Genes. 2.
7.

II. DEINDE afflauit, ut significaret, se eundem esse, qui b *inspirauit in faciem Adamo, ex limo terra formato, spiraculum vitæ, quo factus ille est homo in animam viuentem;* & hunc Spiritum, eosdem in anima effectus habere, quos alter ille habuit in corpore, ipsam videlicet animã viuificare, & pulcherrimam reddere; motus, sensusque tribuendo, & operã super-

natu-

naturali vitæ, quâ illi communicat, proporti-
 onatâ : ac porro quale corpus absq; anima re-
 manet. ; ita animam sine Spiritus huius sancti
 gratia, quæ illam viuificat, remanere. Ex
 quo intimum concipiam Spiritus huius
 Sancti desiderium, magnoque feruore cum ab
 ipso Christo Domino petâ. O Dulcis Iesu, in-
 spira in animâ meâ hunc Spiritus Sancti affla-
 tum, vt noua gratiæ vita viuens, opera efficiat
 æternæ vitæ digna, ad tuam gloriam.

III. PRAETEREA afflatus hic est ventus,
 seu Spiritus quidâ, quem vi ex ore eijcimus,
 quo afflare consueuimus, & puluisculum siue
 stipulam ex veste, aut ex loco alio mundo ab-
 ijcimus, qua ratione etiam Spiritus Sanctus
 datur ijs, qui sunt iusti, quales erant Apostoli,
 vt interna vi moueantur ad id, quod bonum
 est, & purgentur à culpis, & imperfectioni-
 bus etiam leuissimis; ita vt nihil in eis rema-
 neat, quod ipsius Spiritus puritatē dedebeat.

IV. DENIQUE hoc donum, fuit tanquam
 pignus illius Spiritus, qui in die Pentecostes,
 tanquam ventus vehemens dandus erat, eò
 copiosius, quo vehemens ventus, simplicem
 nostrum halitum excedit: nam qui hoc die
 datus est, dirigebatur solùm ad vnum effe-
 ctum, hoc est ad remittenda peccata; qui au-
 tem in die Pentecostes dandus erat, ad
 multos etiam alios effectus erat
 dirigendus, vt suo loco
 videbimus.

PUNCTVM III.

a Ioan. 20.
23.

b Isai. 43.
25.

Marci 2.8.
Potestas re-
mittendi
peccata.

STATIM adiecit Christus: a quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt. His verbis dedit Christus Dominus noster suis Apostolis potestatem remittendi peccata, quæ propria est Dei: nam ad eum solum spectat, iniuriam donare, cui illa est illata. Cùm itaque peccatum grauissima sit iniuria aduersus Deum; ad ipsum solum pertinebit, illam remittere, iuxta illud Prophetæ, b ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me; vel ad eos, quibus vices suas ipse committit, quas non commisit Angelis, sed hominibus, pro quibus factus est homo: Nec eas dedit hominibus, qui ipsius in mundum aduentum præcesserant, sacerdotibus scilicet veteris legis, qui, vt non poterant corporis lepram sanare, sed declarare solum eum, qui sanus iam esset; sic nec poterant quemquam, ab animæ lepra mundare: at sacerdotibus nouæ legis, dedit Christus Dominus potestatem, vt medijs sacramentis, re ipsa & verè, à lepra peccatorum, animas, ipsius nomine, & tanquam vicarij, & locum eius tenentes, mndent. Et ita participes illos facit, infinitæ dignitatis Saluatoris, quæ nomine ipso Iesu significatur; ipsius enim virtute saluant, & liberant à peccatis: quam ob re innumeras ei gratias debemus. O liberalissime Iesu, quid tibi reddemus, pro adeò insigni beneficio? Et quandoquidem alicui hanc

pote-

potestatem tradere volebas ; an non fuisset melius, eam Angelis dare , qui ab omni peccato mundi sunt & puri , & tui honoris Ze- lantes, quem nouissent benè propugnare, & pro illo respondere? O immensa Dei libera- litas, O liberalissima misericordia , homini- bus peccatoribus vices tuas tribuis, & loco tuo illas collocas, vt remittant peccata ! Vt eò profusus illi remittât, quò magis propriâ necessitatem agnoscunt. Et quamuis iustum omnino sit, vt honori tuo consulant ; placet tamen tibi, vt propriæ quoque utilitatis & commodi rationem habeant.

EMINET tamen maximè misericordiâ hæc & liberalitas , cùm absque numero aut termino , in multis rebus , potestas hæc est concessa. Nam *primum*, ea se extendit ad om- nes homines huius mundi, cuiuscunque illi statûs & conditionis sint, nemine prorsus ex- cluso , quamdiu viuit in hac vita mortali, ita vt, nisi peccator ipse negligat , veniam peccatorum suorum quærere, medio hoc sa- cramento ; nihil illi deesse possit , ob defe- ctum huius potestatis , ad veniam impetran- dam. *Deinde* eadem potestas extendit se ad omne genus peccatorum, etiam enormium & grauissimorum ; adeò vt etiam peccatum in Spiritum Sanctum , de quo ipsemet Chri- stus dixit, *c qui dixerit verbû, cõtra Spiritû Sã- ctû, non remittetur ei, neq, in hoc seculo neq, in futuro*, eo quod ex parte ipsius peccâtis, diffici- le sit quod remittatur; nihilominº si peniteat,

1.

2.

c. Matt. 12.

d. Matt. 18
2, 28

potestas est in terra, ad illud remittendum
 Tertia extendit se eadem potestas ad quem-
 cunq; numerum peccatorum possibilem, quã-
 diu hominis vita durat, adeo d vt ipse Iesus di-
 xerit sancto Petro, non dico tibi vsq; septies, sed
 vsq; septuagies septies: imo septingenties mil-
 lies, & sine numero remitti potest ei, qui to-
 ties peccauit, idq; suauitate quadem stupen-
 da. Nam, vt Christus Dominus noster, afflatu,
 quem ore suo in Apostolos insufflauit, de-
 dit eis Spiritum Sanctum, ita Confessarij verbo
 absolutionis, quod exit ab ore eorũ, nomine
 & virtute Christi, dant illum pœnitentibus,
 & ab eorũ peccatis ipsos liberant. ET quo hæc
 potestas, perpetua esset in Ecclesia, voluit idẽ
 Christus Dominus, vt Episcopi, qui sunt A-
 postolorum successores, eodem afflatu, di-
 centes verba, quæ ipse Christus dixit, darent
 Spiritum Sanctum, & potestatem remittendi
 peccata ijs, quos ordinant Sacerdotes. O-
 mantissime & liberalissime Iesu; si paruo ti-
 bi constitisset, leuiq; pretio comparasses re-
 missionem peccatorum, non adeo admirarer,
 tam liberalem te esse, in adeo ampla potesta-
 te communicanda, ad illa remittenda; sed cõ-
 video, pretio tui pretiosi sanguinis, horren-
 dis adeo doloribus, & ignominijs effusi, tibi
 hanc remissionem stare; quis non obstupe-
 cat, & extra se fiat, ad immensam tuam mise-
 ricordiam prædicandam! Sit septingenties
 millies benedicta infinita tua Charitas, pe-
 quam humillimè peto, vt omnes adiuues

pecca-

peccatores, ad fructum ex ea capiendum, & veniam obtinendam, quam adeò liberaliter illis offers. Ex dictis intelligam, quo spiritu & feruore, accedendum mihi sit ad sanctissimum Sacramentum confessionis; tanquam qui accedat ad accipiendum Spiritum Sanctum, mediante verbo absolutionis, quod tanquam Christi halitus, prodit ex ore Sacerdotis. *Hac de re aliquid est dictum Meditatione 3°. I. partis.*

MEDITATIO X.

DE ALTERA APPARITIONE Apostolis facta, præsente Sancto Thoma, octaua die post Resurrectionem.

PUNCTVM I.

THOMAS vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Iesus: Dixerunt ergo ei alij discipuli: vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & mittam digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam.

a Ioan. 20. 24.

CONSIDERANDI sunt hic huius Apo